

ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
พ.ศ. 2562 กรณีศึกษา ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ
Knowledge and Understanding of Cyber Security Act B.E. 2562: Case
Study of National Intelligence Agency officials

สุรเชษฐ์ พอสม¹ วิจิตรา ศรีสอน² ชนรรดา สว่างภพ³
Surachet Porsom, Wijittra Srisorn, Chananda Sawangphop

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 โดยเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากกลุ่มตัวอย่างข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ทั้งหมดจำนวน 270 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติอ้างอิง ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน จำแนกตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ที่แตกต่างกัน ด้วยสถิติ t-test วิเคราะห์ความแปรปรวน (One Way ANOVA) ด้วยค่า F-test ใช้การเปรียบเทียบในรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé's Test) ผลการวิจัยพบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 มีระดับความรู้ความเข้าใจภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 0.592$, $SD = 0.095$) ทุกด้าน ผลการเปรียบเทียบจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า บุคคลที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน

คำสำคัญ (Keywords): ความรู้ความเข้าใจ; ความมั่นคง ไซเบอร์; ข่าวกรอง

Received: 2021-09-27 Revised: 2021-11-07 Accepted: 2021-11-14

¹ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Master of Political Science Program in Politics and Government, College of Innovation and Management, SuanSunandhaRajabhat University. Corresponding Author e-mail: s61463825031@ssru.ac.th

² วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา College of Innovation and Management, SuanSunandhaRajabhatUniversity. e-mail: wijittra.sr@ssru.ac.th

³ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Master of Political Science Program in Politics and Government, College of Innovation and Management, SuanSunandhaRajabhat University. e-mail: s61463825031@ssru.ac.th

Abstract

The purpose of this research was to study the level of knowledge and understanding of National Intelligence Agency officers per the Cyber Security Act B.E. 2562 (2019). Classified by personal factors from the sample A total of 270 officials of the National Intelligence Agency analyzed the data by statistics, percentages, mean and standard deviation. Hypothesis testing classified by personal factors with statistical t-test, analysis of variance (One Way ANOVA) with the F-test value. Comparison in pairs using Scheffé's Test method. The level of understanding of the National Intelligence Service staff on the Cyber Security Act B.E. 2562 has a high level of understanding in all aspects. ($\bar{X}$ = 0.592, SD = 0.095). The results of the comparison classified by personal factors showed that people with different personal factors were associated with perceptions. The Cybersecurity Act B.E. 2562 is different.

Keywords: knowledge and understanding; cyber security; intelligence

บทนำ (Introduction)

ด้วยความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีในปัจจุบันมนุษย์ยิ่งเข้าไปมีความเกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์มากขึ้น เมื่อเทคโนโลยีเข้ามาเชื่อมโยงโลกเข้าด้วยกันทำให้พื้นที่บนเครือข่ายคอมพิวเตอร์มีขนาดที่ขยายใหญ่ขึ้น หลังจากนั้นได้มีผู้นิยมศัพท์ที่ใช้ในการเรียกพื้นที่เครือข่ายสังคมผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ดังกล่าวว่าโซเชียลสเปซ ซึ่งเป็นเขตแดนเสมือนเมื่อมีผู้ใช้ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น ทำให้ความซับซ้อนของโซเชียลสเปซมีเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว จากพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่แผ่ขยายเข้าไปในทุกภาคส่วนของสังคมโลก ส่งผลให้เกิดการกระทำทางคอมพิวเตอร์ขององค์กรหรือรัฐประเภทหนึ่งซึ่งเรียกว่า สงครามไซเบอร์ (Cyber warfare) ซึ่งเป็นภัยอย่างยิ่งต่อความมั่นคงของโลก ดังนั้นประชาคมโลกจึงมีแนวคิดในการจัดระเบียบเครือข่ายสังคมอินเทอร์เน็ต เพื่อสร้างกฎเกณฑ์ควบคุมโซเชียลสเปซ สำหรับประเทศไทยได้มีการออกกฎหมายพระราชบัญญัติความมั่นคงไซเบอร์ขึ้น เพื่อใช้รับมืออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ อย่างไรก็ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ถึงความเป็นมาตรฐานสากลในการนำมาบังคับใช้ ชูเกียรติ น้อยฉิม และ วรณัฐ บุญเจริญ (2562) กล่าวว่า จากการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้หลักนิติปรัชญาพบว่าควรที่จะปรับปรุงร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวให้อยู่บนพื้นฐานของเหตุผล โดยเคารพซึ่งสิทธิ เสรีภาพของประชาชน รวมทั้งควรมีระบบการคานอำนาจตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐกรณีที่เจ้าพนักงานและคณะกรรมการฯ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจใช้อำนาจเกินกว่าขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

เทคโนโลยีสารสนเทศถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการทำธุรกรรมหรือการติดต่อสื่อสารก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อภัยคุกคาม และการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ ที่สามารถส่งผลกระทบในวงกว้างได้อย่างรวดเร็ว และปัจจุบันยังทวีความรุนแรงมากขึ้น สร้างความเสียหาย

ทั้งในระดับปัจเจกชนและระดับประเทศ การป้องกันรับมือกับภัยคุกคามบนไซเบอร์สเปซจึงต้องอาศัยความรวดเร็ว และการประสานงานกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันรับมือได้ทันสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยสามารถปกป้อง ป้องกัน หรือรับมือกับสถานการณ์ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ส่งผลกระทบและอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการให้บริการระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โครงข่ายโทรคมนาคม หรือการให้บริการของดาวเทียม ซึ่งหากเกิดการโจมตีระบบดังกล่าวขึ้นจะส่งผลให้ กระทบต่อความเชื่อมั่นและกระทบต่อความมั่นคงของชาติในมิติต่าง ๆ อันครอบคลุมถึงความมั่นคงทางการทหาร ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม รวดเร็ว และมีความเป็นเอกภาพ จึงจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อกำหนดแนวทางมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้แผนรับมือด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลสัมฤทธิ์ (ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562)

การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารส่งผลให้เกิดการพัฒนาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างก้าวกระโดด เนื่องจากปัจจุบันมีการพัฒนาแอปพลิเคชันและซอฟต์แวร์ที่มีประสิทธิภาพสูง ส่งผลให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และประหยัดค่าใช้จ่ายมากขึ้น หากผู้ใช้งานนำข้อมูลที่ได้รับจากอินเทอร์เน็ตไปใช้ในทางที่สร้างสรรค์ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในมิติต่าง ๆ ได้ ในทางกลับกันเทคโนโลยีนั้นก็สามารถที่จะสร้างความเสียหายได้เช่นกัน หากผู้ประสงค์ร้ายได้พัฒนาเครื่องมืออันตรายทันสมัยเพื่อโจมตีระบบ ขโมย ทำลาย บิดเบือนข้อมูล หรือ หลอกลวง อาจส่งผลให้เกิดการแทรกแซงหรือบ่อนทำลายความมั่นคงได้ในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับบุคคล ระดับหน่วยงาน และระดับประเทศ

อย่างไรก็ตามการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์จำเป็นต้องคำนึงถึงความเป็นส่วนตัว สิทธิส่วนบุคคล และความสะดวกสบายในการเข้าถึงระบบ การมุ่งเน้นรักษาความมั่นคงของชาติจนเกินไป อาจทำให้เกิดการลบล้างสิทธิส่วนบุคคล ในขณะที่การมุ่งให้เกิดความสะดวกสบายในการเข้าถึงระบบมากเกินไป ก็อาจก่อให้เกิดช่องโหว่ด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ได้เช่นกัน ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบจำเป็นต้องรักษาสมดุลระหว่างการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์กับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลและการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงระบบให้เหมาะสม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความไว้วางใจและการส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนาทำงานของทุกภาคส่วน (ส่วนนโยบายรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์, 2559)

พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์อันอาจกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศได้อย่างทันทั่วถึง จึงได้กำหนดลักษณะของภารกิจหรือบริการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศทั้งหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนต้องมีการป้องกัน รับมือ เพื่อลดความเสี่ยงมิให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศในด้านต่าง ๆ ดังนั้นให้มีหน่วยงานรับผิดชอบประสานการปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวตลอดจนกำหนดให้มีแผนการ มาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อให้การรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นไปอย่าง

มีประสิทธิภาพ จึงมีการจัดหลักสูตรพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อรองรับการปฏิบัติหน้าที่ ของทุกภาคส่วนอย่างเหมาะสมและสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

อีกประการหนึ่ง โดยพื้นฐานของกฎหมายที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลง แก้ไขได้ตามกาลเวลาและเงื่อนไขทางสังคมที่เหมาะสม ซึ่ง พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายฉบับหนึ่งที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความทันสมัยและเหมาะสมอยู่ตลอดเวลา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้จึงเสมือนเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งในหลายชนิดในการประเมินหรือตรวจสอบคุณค่าของกฎหมายฉบับดังกล่าว โดยเฉพาะงานวิจัยฉบับนี้ซึ่งใช้กลุ่มประชากรตัวอย่างจากข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติโดยตรง

สำนักข่าวกรองแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหนึ่งซึ่งอยู่ในคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตามพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 และเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวกับการดูแลความมั่นคงของชาติ มีพันธกิจขององค์กรทางด้านการรักษาความมั่นคง คือ การดำเนินการเพื่อพิทักษ์รักษาและคุ้มครองป้องกันสิ่งที่เป็นความลับของทางราชการ ข้าราชการ ส่วนราชการ และทรัพย์สินของแผ่นดินให้พ้นจากการรั่วไหล การจารกรรม การก่อวินาศกรรม การบ่อนทำลาย และการกระทำอื่นใด ที่มีผลกระทบกระเทือน หรือเป็นภัยต่อความมั่นคงแห่งชาติ มีหน้าที่ให้การสนับสนุนเกี่ยวกับความรู้ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรของสำนักข่าวกรองแห่งชาติต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจกับกฎหมายพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 อย่างถ่องแท้

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษา ว่าข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานทางด้านความมั่นคงของชาติ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ฉบับนี้น่าสนใจเพียงใด และสามารถยอมรับหรือปฏิบัติตามได้มากน้อยเพียงใด อีกทั้งต้องการรับรู้ถึงปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ของข้าราชการ อนึ่งยังมีหน่วยงานที่อยู่ภายใต้โครงสร้างการบังคับใช้ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ซึ่งกำกับดูแลด้านความมั่นคงของชาติ ประจําอยู่ตามกระทรวง ทบวง กรม เกือบทุกส่วนราชการ อาทิ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผลงานวิจัยฉบับนี้น่าจะเป็นตัวอย่างกลุ่มประชากรซึ่งเป็นข้าราชการ ที่จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์อ้างอิงในงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือเพื่อศึกษาเปรียบเทียบนำผลการวิจัยไปปรับปรุงแก้ไขตัวบทกฎหมายให้ทันสมัยเหมาะสมให้เกิดอรรถประโยชน์สูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ลักษณะสำรวจ (Survey Research) โดยคณะผู้วิจัยได้ส่งเคราะห์แนวคิดของนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการวัดระดับความรู้ความเข้าใจโดยประยุกต์ใช้การตั้งคำถาม ได้แก่ 1. ความรู้ในเนื้อหา 2. ความรู้ในวิธีการ 3. ความรู้รวบยอด ซึ่งการวิเคราะห์ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทำให้สามารถที่จะบรรลุวัตถุประสงค์การวิจัยได้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ จำนวนทั้งสิ้น 270 คน (สำนักข่าวกรองแห่งชาติ, 2564) ซึ่งมาจากการสุ่มตัวอย่างแบบความน่าจะเป็น (Probability Sampling)

3. เครื่องมือในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณในภาคสนาม โดยแบบสอบถามนั้น ประกอบด้วย 3 ส่วน มีรายละเอียด ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หน้าที่รับผิดชอบ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ลักษณะเป็นแบบการตรวจสอบรายการ (Check List) ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ในเนื้อหา 2) ด้านความรู้ในวิธีการ และ 3) ด้านความรู้รวบยอด เป็นแบบสอบถามผู้ตอบคำถามเลือกตอบในลักษณะประเมินค่า เป็น 3 ระดับ คือ ใช่ ไม่ใช่ และ ไม่แน่ใจ เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่แล้วจะใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งระดับคะแนนความรู้ความเข้าใจออกเป็น 2 ระดับ คะแนนระหว่าง 0.00 - 0.50 แปลความหมายระดับความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย คะแนนระหว่าง 0.51 - 1.00 แปลความหมายระดับความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะทั่วไป ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary) โดยมีการศึกษามาจากแนวความคิดหลักการทางทฤษฎี ข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 และการศึกษาข้อมูลจากการสำรวจ (Survey) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในเบื้องต้นและความคิดเห็นของกลุ่มข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ต่อระดับความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ใช้วิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ผ่าน Google Form เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลสมบูรณ์แล้ว มีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 270 ราย คิดเป็น 100 % จึงนำข้อมูลมาดำเนินการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน

5.การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หน้าที่รับผิดชอบ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ลักษณะเป็นแบบการตรวจสอบรายการ (Check List) วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดระดับเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ในเนื้อหา 2) ด้านความรู้ในวิธีการ และ 3) ด้านความรู้รวบยอด เป็นแบบสอบถามผู้ตอบคำถามเลือกตอบในลักษณะ ประเมินค่า เป็น 3 ระดับ คือ ใช่ ไม่ใช่ ไม่แน่ใจ โดยมีข้อคำถามทั้งหมด 20 ข้อแบ่งเป็นคำตอบ ใช่ 11ข้อ ไม่ใช่ และไม่แน่ใจ รวมกัน 10 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ แล้วนำไปแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ย 2 ระดับ โดยใช้หลักของอัตราส่วน คือ คะแนน (0.00 - 0.50) แปลผลเท่ากับน้อย คะแนน (0.51 - 1.00) แปลผลเท่ากับมาก

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยค่าสถิติ (t-test) ค่าความแปรปรวนทางเดียว F-test (One Way Anova) หากพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะใช้การเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé's Test)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะทั่วไปซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยสรุปและพรรณนา

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่องความรู้ความเข้าใจใน พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 กรณีศึกษา ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีรายละเอียดผลการวิจัยดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 72.59 เพศหญิง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 27.41 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 53.70 อายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 35.56 อายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 6.67 และอายุมากกว่า 50 ปีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.07 ตามลำดับ ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 10.37 ระดับปริญญาตรี จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 71.11 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 ตามลำดับ สถานภาพสมรส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 38.89 มีสถานภาพโสด จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า รายได้ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 58.15 รายได้ระหว่าง 20,001-30,000 บาท จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 รายได้ระหว่าง 30,001-40,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 และรายได้ระหว่าง

40,001 ขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.96 หน้าที่รับผิดชอบ พบว่า การกิจข่าวกรองทางเทคนิคและเครือข่าย จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 39.63 การกิจข่าวกรองทางในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 38.52 สนับสนุนและอำนวยความสะดวกด้านการข่าว จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 21.85 ระยะเวลาในการทำงาน พบว่า ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 44.44 ระยะเวลา 5-10 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 45.93 และระยะเวลา มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.63 ตามลำดับ

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 พบว่าในภาพรวม มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 0.592$, S.D. = 0.095) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เห็นได้ว่าข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติมีความรู้ความเข้าใจ ในด้านความรู้รอบยอด ระดับมาก ($\bar{X} = 0.689$, S.D. = 0.144) ความรู้ในวิธีการ ระดับมาก ($\bar{X} = 0.557$, S.D. = 0.171) และความรู้ในเนื้อหา ระดับมาก ($\bar{X} = 0.531$, S.D. = 0.165) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 โดยภาพรวม

ข้อ	ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อ พ.ร.บ. ฯ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้ ความเข้าใจ	อันดับ
1	ความรู้ในเนื้อหา	0.531	0.165	มาก	3
2	ความรู้ในวิธีการ	0.557	0.171	มาก	2
3	ความรู้รอบยอด	0.689	0.144	มาก	1
ภาพรวม		0.592	0.095	มาก	

1. ด้านความรู้ในเนื้อหาเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ เป็นคณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยตำแหน่ง ($\bar{X} = 0.907$) รองลงมาได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า ภัยคุกคามทางไซเบอร์ แบ่งออกเป็น 3 ระดับความรุนแรง คือ 1) ระดับไม่ร้ายแรง 2) ระดับร้ายแรง 3) ระดับวิกฤติ ($\bar{X} = 0.874$) รองลงมาตามลำดับได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า คณะกรรมการกำกับดูแลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เรียกโดยย่อว่า “กกม.” ($\bar{X} = 0.530$) ตามลำดับ

2. ด้านความรู้ในวิธีการเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว ปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ กกม. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามคำสั่งของ กกม. โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{X} = 0.911$) รองลงมาได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์

ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ ข้อมูลของผู้ใช้บริการหรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์ ที่ได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ($\bar{X} = 0.856$) รองลงมาตามลำดับได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า ในการป้องกัน รับมือ ภัยคุกคามทางไซเบอร์ในระดับร้ายแรง กทม. มีอำนาจ เข้าตรวจสอบสถานที่ เข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทดสอบการทำงานของคอมพิวเตอร์ ยึดหรืออายัดคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 0.711$) ตามลำดับ

3. ด้านความรู้รอบยอดเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าข้อที่มีคะแนนมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ นโยบายและแผน การบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และการรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์ ($\bar{X} = 0.922$) รองลงมาได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ($\bar{X} = 0.819$) รองลงมาตามลำดับได้แก่ ข้อคำถาม ท่านคิดว่า หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนซึ่งมีการกิจหรือให้บริการโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศรวมทั้งสิ้น 8 กลุ่ม ได้แก่ ด้านความมั่นคงของรัฐ, ด้านบริการภาครัฐที่สำคัญ, ด้านการเงินการธนาคาร, ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม, ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์, ด้านพลังงานและสาธารณูปโภค, ด้านสาธารณสุข และด้านอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการฯ ประกาศกำหนดเพิ่มเติม ($\bar{X} = 0.715$) ตามลำดับ

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจต่อ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ข้อมูลพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล มีผลทำให้ความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกัน

1. ด้านเพศ พบว่า เพศชาย มีระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 มากกว่า เพศหญิง ทดสอบโดยใช้สถิติ t-test เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยตัวแปรอิสระ ที่มีค่าตอบ 2 กลุ่ม คือ เพศชาย และเพศหญิง ในรายด้านพบว่า ได้ค่า Sig < 0.05 คือ ความรู้ในเนื้อหา ซึ่ง ในภาพรวม พบว่า ค่าสถิติ t-test = 0.248, Sig = 0.003 < 0.05 ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2. ด้านอายุ พบว่าในภาพรวม ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานด้านอายุ พบว่า ได้ค่า Sig < 0.05 ในทุกด้าน ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบ Scheffé's Test ผลที่ได้จากทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่พบว่าปัจจัยด้านอายุมีผลต่อความรู้ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. ด้านระดับการศึกษา พบว่าในภาพรวม ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานด้านระดับการศึกษา พบว่า ได้ค่า Sig < 0.05 ใน 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ในเนื้อหา และความรู้รอบยอด ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ 0.05 จึงนำมาทดสอบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบ Scheffé's Test ผลที่ได้จากทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่พบว่าปัจจัยด้านระดับการศึกษา มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

4. ด้านสถานภาพสมรส พบว่าในภาพรวม ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานด้านสถานภาพสมรสได้ค่า Sig < 0.05 ใน 1 ด้าน คือ ความรู้ในเนื้อหา ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงนำมาทดสอบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบ Scheffé's Test ผลที่ได้จากทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่พบว่าปัจจัยด้านสถานภาพสมรส มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

5. ด้านรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน พบว่าในภาพรวม ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานด้านรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน ได้ค่า Sig < 0.05 ใน 1 ด้าน คือ ความรู้ในเนื้อหา ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบ Scheffé's Test ผลที่ได้จากทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่ พบว่า ปัจจัยด้านรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

6. ด้านหน้าที่รับผิดชอบ พบว่าในภาพรวม ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานด้านหน้าที่รับผิดชอบ พบว่า ได้ค่า Sig < 0.05 ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงนำมาทดสอบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบ Scheffé's Test ผลที่ได้จากทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่พบว่าปัจจัยด้านหน้าที่รับผิดชอบ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

7. ด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่าในภาพรวม ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน พบว่า ได้ค่า Sig < 0.05 2 ด้าน ได้แก่ ความรู้ในเนื้อหา และความรู้ในวิธีการ ซึ่งน้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงนำมาทดสอบ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Multiple Comparison) โดยวิธีการทดสอบ Scheffé's Test ผลที่ได้จากทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่พบว่า ปัจจัยด้านระยะเวลาในการปฏิบัติงาน มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปการเปรียบเทียบลักษณะตามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ต่างกัน ทางด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน หน้าที่รับผิดชอบ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน มีระดับค่าเฉลี่ยที่ส่งผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจ ต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1. เพื่อศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 จากสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ระดับความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับมาก ที่ระดับ ($\bar{X} = 0.592$, S.D. = 0.095) ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เห็นได้ว่าข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติมีความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้รอบยอด ความรู้ในวิธีการ และความรู้ในเนื้อหา ตามลำดับ ด้านความรู้รอบยอด มีความรู้ความเข้าใจต่อ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ นโยบายและแผน การบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ และการรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์ ด้านความรู้ในวิธีการ มีความรู้ความเข้าใจในหัวข้อการบังคับใช้กฎหมาย อาทิ ผู้ใดขัดขวาง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ กกม. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของ กกม. โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อาจเป็นเพราะว่าข้าราชการสำนักข่าวกรองซึ่งมีอำนาจและหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาเรียนรู้ในข้อกฎหมายสม่ำเสมอทำให้มีความเข้าใจในวิธีการใช้อำนาจทางกฎหมาย ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิช วงศ์ส่องจำ (2558) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพการพิสูจน์หลักฐานของอาชญากรรมไซเบอร์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการพิสูจน์หลักฐานของอาชญากรรมไซเบอร์ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย คือ 1) ปัจจัยด้านข้อกฎหมาย-ฐานความผิด-เขตอำนาจ-ใครต้องเป็นผู้รับผิดชอบ-ลักษณะพยาน 2) ปัจจัยด้านเทคนิค-เทคนิคพัฒนาต่อเนื่อง-การศึกษา-เทคนิคในการเก็บหลักฐาน 3) ปัจจัยด้านแนวทางการปฏิบัติ-การประสานแนวทางปฏิบัติระหว่าง-ตำรวจ-อัยการ-ศาล 4) ปัจจัยด้านวัฒนธรรม-วัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละประเทศ สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะข้าราชการสำนักข่าวกรองส่วนใหญ่มีความคุ้นชินในด้านความรู้เกี่ยวกับความมั่นคง สามารถจัดการหมวดหมู่เนื้อหาแบ่งแยก ระดับของภัยคุกคามที่เกี่ยวกับความมั่นคง ซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่โดยตรงของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญฤทธิ์ สราภิรมย์ (2547) พบว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ มีความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ในระดับมาก จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่ได้รับรู้การประชาสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมขององค์กร อาทิ การจัดทำนโยบาย การจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะ การฝึกอบรม การประกาศ และโฆษณาเผยแพร่อย่างต่อเนื่อง

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากสมมติฐานการวิจัยที่ว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติที่มีสถานภาพบุคคลแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยด้านเพศ พบว่า ข้าราชการเพศชาย มีระดับความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 มากกว่าข้าราชการเพศหญิง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าในส่วนของความมั่นคงและไซเบอร์นั้นมีพื้นฐานมาจากการต่อสู้ ทำให้เพศชายมีบทบาทในด้านดังกล่าวมากกว่าเพศหญิง ทำให้เพศชายสนใจและมีความรู้ความเข้าใจ ต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 มากกว่า ผลการวิจัยครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อติพล เปลี่ยนบางช้าง (2560) ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางเมือง จังหวัดสมุทรปราการ และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง (กองช่าง) ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านอายุ พบว่า บุคคลที่มีช่วงอายุแตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจในแต่ละด้านแตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากของการรับรู้ ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ การรับข้อมูลข่าวสาร ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญา มธุรมธา และพลอยไพลิน ศรีวิเศษ (2559) กล่าวว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุที่ต่างกันของพนักงานส่วนท้องถิ่น มีผลทำให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แตกต่างกัน ด้านระดับการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เป็นเพราะ ระดับการศึกษามีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาข้อมูลความรู้อย่างเป็นระบบและใช้เหตุผลในการทำความเข้าใจ ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องดังที่ สมยศ ชันธควร (2556) พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจ เนื่องจากระดับการศึกษาเป็นกระบวนการ กล่อมเกลางทางความคิด เพิ่มพูนสติปัญญา ดังนั้น ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันของเยาวชนคนไทย ในจังหวัดนครปฐม ทำให้ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. 2497 แตกต่างกัน ด้านสถานภาพสมรส ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีผลทำให้ความรู้ความเข้าใจ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุธี เขียวทอง (2554) พบว่าประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งนารี อำเภอบำบอน จังหวัดพัทลุง สถานภาพสมรส ไม่มีผลต่อการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ด้านรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการที่มีรายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลทำให้ความรู้ความเข้าใจ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ช่วงอัตราเงินเดือนน้อยกว่า คือ ข้าราชการที่มีระยะเวลาการทำงานน้อยกว่า ซึ่งเป็น

ข้าราชการรุ่นใหม่ที่ทำให้ความสนใจด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์มากกว่า ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สลิกิร ยีเสน (2563) พบว่าประชาชนของเทศบาลเมืองสะเตงนอก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความรู้ความเข้าใจ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ไม่แตกต่างกัน ด้านหน้าที่รับผิดชอบ ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบที่แตกต่างกัน มีผลทำให้ความรู้ความเข้าใจ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน สอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ทั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญญา มธุระธะ และ พลอยไพลิน ศรีวิเศษ (2559) พบว่า ปัจจัยทางด้านตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงานที่ต่างกัน ไม่มีผลทำให้พนักงานส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แตกต่างกัน ด้านระยะเวลาในการทำงาน ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการที่มีระยะเวลาในการทำงานแตกต่างกัน มีผลทำให้ความรู้ความเข้าใจ ที่มีต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลำดวน เรือนโนวา (2552) พบว่าเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอมะนัง จังหวัดเชียงราย ที่มีเพศ อายุ ระยะเวลาในการทำงานต่างกันมีความรู้ความเข้าใจ ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. เสนอแนะให้มีการกำหนดขอบเขตการเข้าถึงข้อมูล และกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางไซเบอร์ให้ชัดเจน
2. เนื่องจากพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมาย และมีเนื้อหาทางด้านเทคนิคคอมพิวเตอร์ ส่งผลให้ประชาชนทั่วไปยากที่จะทำความเข้าใจ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. เสนอแนะให้จัดให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับกฎหมายให้ประชาชนรับทราบอย่างต่อเนื่อง ผ่านสื่อหลักและสื่อสังคมออนไลน์
2. ภาครัฐและเอกชนควรร่วมกันจัดทำคู่มือฉบับเข้าใจง่าย ชี้แจงถึงที่มา ความสำคัญ และประโยชน์ของ พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ายมาตรการ เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ของประชาชน

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ทำให้ข้าราชการมีความรู้ความเข้าใจต่อพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562
2. ควรศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจระหว่าง พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 กับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

เอกสารอ้างอิง (References)

- ชูเกียรติ น้อยนิม และวรรณัฐ บุญเจริญ. (2562). นิติปรัชญากับการศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติ
ความมั่นคงไซเบอร์. ศูนย์บรรณสารและสื่อการศึกษา, เชียงราย: มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. ณิช
วงศ์ส่องจำ. (2558). การศึกษากระบวนการระบบพิสูจน์หลักฐานอาชญากรรมไซเบอร์.
วารสารวิชาการอาชญาวิทยาและนิติวิทยาศาสตร์. 1(1), 55-61.
- บุญยฤทธิ์ สราภิรมย์. (2547). ความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
2540 : ศึกษากรณีข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลำดวน เรือนโนวา. (2552). ความรู้ความเข้าใจและปัญหาในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอแม่สรวย จังหวัด
เชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สมยศ ชันธควร. (2556). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. 2497
ของเยาวชนชายไทยในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. นครปฐม:
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- สลิกกร ยี่เส้น. (2563). ความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคารของ
เทศบาลเมืองสะเตงนอก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต.
ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- สุธี เขียวทอง. (2554). ความรู้ความเข้าใจของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง
นารี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง ที่มีต่อพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- หยาดพิรุณ นาชัยสินธุ์. (2561). ยุทธศาสตร์การต่อต้านการก่อการร้ายทางไซเบอร์ในประเทศไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อดิพล เปลี่ยนบางช้าง. (2560). ปัญหาการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522 ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ตะวันออก.
- อัญญา มธุระเมธา และพลอยไพลิน ศรีวิเศษ. (2559). ความรู้ความเข้าใจของพนักงานส่วนท้องถิ่นใน
เขตอำเภอเมืองจังหวัดบุรีรัมย์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. 2539. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.